

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2007

7

**Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663**

Περίοδος Β΄, Χρόνος Α΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 7 (56)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2007**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστ. Γ. Κωνσταντόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,
Τηλ. 210- 64 43 294
Τύποις: Paper Graph
- ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ -

Περίεχματα

σελ.:

Στο θρυλικό Θ/Κ/ ΑΒΕΡΩΦ	111
Δελτίο Ειδήσεων για Εφήβους	113
Πυθέας ο Μασσαλιώτης	114
Τα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια	115
Εκδηλώσεις χαράς, δημιουργίας.....	116
Ξενόγλωσσο Βήμα (Αγγλικά)	118
Ξενόγλωσσο Βήμα (Γαλλικά)	119
Φιλολογική Γωνιά	120
Μέσα από τη φωτιά (Αληθινή Ιστορία)	122
Οι σπίθες του Πυρσού	123

Εικόνα εξωφύλλου: Μαθητές των Εκπαιδευτηρίων "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ" στη παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου
Εικόνα οπισθοφύλλου: Το Θ/Κ Αβέρωφ.

ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Μια καλή αρχή, με μια καλή συνέχεια,
φέρνει σ' ένα τέρμα, που θα σε γεμίσει ικανοποίηση.

Λοιπόν, ξεκίνα με κέφι, με χαρούμενη καρδιά
και με διάθεση για μελέτη.

Ο μεγάλος ποιητής Πίνδαρος έλεγε:

Όταν αρχίζουμε μια δουλειά,
το πρόσωπό μας πρέπει να λάμπει από χαρά.

Με τους μαθητές μας

Στο Θρυλικό Θ/Κ Αβέρωφ την 28η Οκτωβρίου

Φίλοι και Φίλες,

Σας μεταφέρω σήμερα τις σκέψεις και τα συναισθήματα που πλημμύρισαν την ψυχή μου κατά τη χθεσινή μέρα. Βρέθηκα χτες το πρωί - πού νομίζετε; - πάνω στον θρυλικό ΑΒΕΡΩΦ. Ναι, πάτησα το κατάστρωμα του θαλασσοαετού μας, αυτού που σήμερα αναπαύεται στις δάφνες του στο Φλοίσβο του Φαλήρου.

Το θωρηκτό ΑΒΕΡΩΦ έχει ένα πανέμορφο εκκλησάκι, στο οποίο προσευχόταν συχνά ο κυβερνήτης του καθώς και όλο του το πλήρωμα. Σ' αυτόν λοιπόν τον ιερό χώρο χτες, 28 Οκτωβρίου, τελέστηκε η Θ. Λειτουργία από έναν ευλαβή ιερέα της Θρησκευτικής Υπηρεσίας των Ε.Δ. της χώρας μας. Η συγκίνησή μας κατά την ώρα της Λατρείας υπήρξε μεγάλη για δύο λόγους. Πρώτα, γιατί κατά την ημέρα αυτή γιορτάζουμε την επέτειο του θριάμβου της πατρίδας μας με το ηρωικό ΟΧΙ του '40 κατά της δουλείας και του φασισμού. Και ύστερα, γιατί ο τόπος που τελούνταν η Θ. Λειτουργία ήταν αυτό το ηρωικό καράβι που «άλλαξε την ιστορία της χώρας μας» και έφερνε στη μνήμη μας το μεγαλείο και τις δάφνες που έστεψαν τη φυλή μας.

Η ιερή υμνωδία με τους καλλίφωνους

ιεροψάλτες και τις κατανυκτικές δεήσεις του σεμνού λειτουργού κατά την ώρα του ι. Μυστηρίου είχαν από δέος πληρώσει την ψυχή όλων μας. Το ολιγόλεπτο θ. κήρυγμα εξάλλου του ιερέα, ο οποίος με ακρίβεια μας παρουσίασε τρεις τέσσερις εικόνες των θαυμάτων που εξελίχθηκαν όταν το πολεμικό μας πλοίο βρισκόταν στο αποκορύφωμα των κατορθωμάτων του, δεν άφησαν αδάκρυτα τα μάτια μας.

Τελείωσε η Θ. Λειτουργία. Ακολούθησε η περιήγηση στον ΑΒΕΡΩΦ για όσους το επιθυμούσαν. Είναι ίσως λίγο κουραστική η περιγραφή των διαμερισμάτων του πλοίου, αν δεν βρίσκεται κανείς επί τόπου κάνοντας την ψηλάφηση του. Γι' αυτό, επιτρέψτε μου να χαράξω μόνο λίγες γραμμές για τους θριάμβους του, σαν ευλαβικό προσκύνημα στην ιερή αυτή ολκάδα που με αξίωσε ο Θεός να βρεθώ στο κατάστρωμά της αυτή την άγια μέρα.

Σπάνια η ιστορία πολεμικού πλοίου συνδέθηκε τόσο στενά με την ιστορία του έθνους του, όσο του Θ/Κ ΑΒΕΡΩΦ. Η ιστορία αυτού του πλοίου είναι αναπόσπαστο τμήμα της εθνικής μας ιστορίας, γιατί το όνομά του δεν έλειψε από κανένα εθνικό γεγονός του περασμένου αιώ-

Κάθε μήνα

28 Οκτωβρίου 1940: Η Ελλάδα στο χαράκωμα της ελευθερίας. Σύσσωμη τινάχτηκε πάνω η χώρα με το παλικαρίσιο ΟΧΙ και γέμισε με δάφνες και δόξα.

(συνέχεια από τη σελ. 111)

να. Ο ΑΒΕΡΩΦ συμμετέσχε πρώτα στον πόλεμο του 1912-13. Η εποποιία αυτή κατά την οποία διπλασιάστηκε η χώρα μας, θα ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθεί, αν έλειπε ο ΑΒΕΡΩΦ. Τότε ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης με το ακατάβλητο θάρρος και τον απaráμιλλο ηρωισμό του άρχισε στενό αποκλεισμό του υπέρτερου εχθρικού στόλου κι όταν ο τουρκικός αυτός στόλος τόλμησε να εκπλεύσει από τα Δαρδανέλια, τον αντιμετώπισε σε δύο ναυμαχίες (3 - 12 - 1912, Ναυμαχία της Έλλης και 5 - 1 - 1913, Ναυμαχία της Λήμνου) και τον ανάγκασε να τραπεί σε φυγή με μεγάλες απώλειες. Από τότε δεν ξανατόλμησε να διαπλεύσει το Αιγαίο, του οποίου τα νησιά περιήλθαν στην ελληνική κυριαρχία. Όταν τελείωσε ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, μετά την εκκαθάριση των Δαρδανελίων από τις νάρκες και τα ναυάγια, ο ελληνικός στόλος με επικεφαλής το Θ/Κ ΑΒΕΡΩΦ και άλλα συμμαχικά πλοία, τον Ιανουάριο του 1919 εισέπλευσαν στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί, κάτω απ' την Αγία - Σοφία οι σκιές των βυζαντινών αυτοκρατόρων και η Ρωμιοσύνη αντίκριζαν για πρώτη φορά μετά από 466 χρόνια την ελληνική σημαία στο πλοίο που άλλαξε την πορεία της ιστορίας μας.

Κατά την κήρυξη του ελληνοϊταλικού πολέμου ο ΑΒΕΡΩΦ είχε προσορμισθεί στον κόλπο της Ελευσίνας, γιατί σαν παλαιό πλέον πλοίο της εποχής μπορούσε μόνο να παράσχει αντιαεροπορική προστασία με τα πυροβόλα του στον Ναύσταθμο της Σαλαμίνας και στο Αεροδρόμιο της Ελευσίνας. Τη Μ. Εβδομάδα του 1941, όταν οι γερμανικές φάλαγγες πλησίασαν στην Αθήνα, το Υ-

πουργείο Ναυτικών διέταξε να αυτοβυθισθεί ο ΑΒΕΡΩΦ, ώστε να μην περιέλθει στα χέρια του εχθρού. Το πλήρωμά του όμως, μερικοί γενναίοι αξιωματικοί και ο ιερέας του πλοίου, αρχιμ. Παπανικολόπουλος, αρνήθηκαν να εκτελέσουν αυτή τη διαταγή, επιμένοντας πως ο ΑΒΕΡΩΦ έπρεπε να αποπλεύσει αψηφώντας τους υπαρκτούς κινδύνους από τα γερμανικά αεροσκάφη κ.ά. Τη νύχτα εκείνη, μέσα στο σκοτάδι και τους καπνούς και με τις μακρινές κόκκινες ανταύγειες από τους βομβαρδισμούς των Γερμανών, αντήχησε η σάλπιγγα του ΑΒΕΡΩΦ, που σήμαινε «εις τάξιν απάρσεως». Απτόητος και επιβλητικός ο θαλασσαετός μας πέρασε το δίαυλο του Ναυστάθμου του Περάματος και της Ψυτάλειας και βγήκε στην ανοιχτή θάλασσα. Το πρωί κατέπλευσε στη Σούδα της Κρήτης, για να συνεχίσει το ταξίδι του με προορισμό την Αλεξάνδρεια...

Στις αρχές Οκτωβρίου του 1944, όταν τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής αποχώρησαν απ' την Ελλάδα, ο ΑΒΕΡΩΦ με άλλα πλοία, αντιτορπιλικά και αγγλικά καταδρομικά, κατέπλευσε (μετά από απουσία 3,5 ετών) στο Φλόισβο του Φαλήρου. Ήταν ένα γαλήνιο απόγευμα που η Αθήνα και τα γύρω βουνά ανέπνεαν σε ατμόσφαιρα ελευθερίας, με το Θ/Κ ΑΒΕΡΩΦ τον πρώτο κομιστή της.

Φίλες και Φίλοι, θεώρησα ωφέλιμο να σας κάνω κοινωνούς στα συναισθήματα που μου γέννησε η Θ. Λειτουργία χθες, επέτειο του ΟΧΙ, πάνω στον θρυλικό μας ΑΒΕΡΩΦ.

Σας χαιρετώ με αγάπη
Χ.Κ.

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΑΝ.

Η γαλλική εφ. Le Monde της 13ης Σεπτ. 2007 αλλά και η εφ. «Η Καθημερινή» (29 - 7 - 07) αναφέρονται στην ξεχωριστή περίπτωση του Τομ Μόναχαν. Ο Μόναχαν, άνθρωπος που αρχικά μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια, κατάφερε να αλλάξει τη ζωή του, διαγράφοντας μια σπάνια πορεία. Νεαρός αγόρασε με τον αδελφό του την πρώτη του πιτσαρία κι έφτασε να ανοίγει τρία καταστήματα τη μέρα κερδίζοντας τον τίτλο του «αυτοκράτορα της πίτσας»! Τελικά απέκτησε μια τεράστια περιουσία: ένα ιδιωτικό τζετ, έναν «στόλο» από 244 ακριβά αυτοκίνητα, ένα ιδιωτικό νησί και μια γνωστή ομάδα μπίτζμπολ. Όμως για όλα αυτά ο ίδιος σήμερα δημόσια γνωστοποιεί: «Έπρεπε να γίνω πλούσιος για να συνειδητοποιήσω ότι τα πλούτη δεν είναι τόσο σημαντικά».

Αλλά σε τι οφείλεται αυτή η αλλαγή του Μόναχαν; Ακούστε: Κάποια μέρα έπεσε στα χέρια του ένα εγκόλπιο της χριστιανικής πίστης. Η εντύπωση που του έκανε ήταν τέτοια, ώστε ο Μόναχαν άλλαξε 180 μοίρες τον προσανατολισμό και τους στόχους της ζωής του. Γρήγορα πρόσφερε μεγάλο μέρος της περιουσίας του για την ίδρυση δύο πανεπιστημίων, του Πανεπιστημίου Ave Maria και της Νομικής Σχολής Ave Maria.

Παράλληλα έθεσε όνειρο της ζωής του τη δημιουργία μιας πόλης (καθολικής), όπου οι κάτοικοι θα θέλουν να ζουν σύμφωνα με τις επιταγές της θρησκείας, όσο το δυνατόν απαλλαγμένοι από πειρασμούς και παρεκτροπές. Η πόλη αυτή, που ακούει στο όνομα Ave Maria άρχισε τη ζωή της στις 9 Σεπτεμβρίου. Αριθμεί 30.000 κατοίκους! Προβλέπεται η κατασκευή «110.000 συμπληρωματικών κατοικιών μέσα στην επόμενη δεκαετία».

Τα επιτεύγματα του Τομ Μόναχαν προκαλούν στον καθένα θαυμασμό αλλά και πολλά ερωτήματα και προβληματισμούς. Μπορούμε όμως εμείς να βγάλουμε ένα γενικό συμπέρασμα: Ένα υψηλό ιδανικό έχει τη δύναμη να πυρπολεί την ψυχή του ανθρώπου και να τον κάνει ικανό για πράγματα μεγάλα και εντυπωσιακά.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΕΛΑΣΕΩΝ

στις εθνικές επετείους τόλμησε να μιλήσει κάποιος βουλευτής της αριστεράς. «Πρεσβεύουμε», είπε, «την κατάργηση των μαθητικών παρελάσεων, γιατί δεν προσφέρουν τίποτα στην ιστορική εγκατάσταση μνήμης στους μαθητές.»

Την ορθή απάντηση πήρε από άλλο βουλευτή με επίγνωση της αποστολής του. «Σε μία εποχή», υπογράμμισε ο άγιος βουλευτής, «που πολλά παιδιά αγνοούν την ιστορία του τόπου μας, οι εορτασμοί των εθνικών επετείων αναμφίβολα συμβάλλουν στη διατήρηση της ιστορικής μας μνήμης και την ενίσχυση της εθνικής μας αυτογνωσίας» (βλ. εφ. «Ελεύθερος Τύπος», 25 - 10). Περισσότερο το δικό μας σχολίο.

ΠΑΛΑΤΙΑ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ ΜΕ ΣΟΥΙΤΕΣ κ.ά.

από την Airbus A380 της Singapore Airlines με όπλο την πολυτέλεια και με στόχο τους επιβάτες που βάζουν το χέρι βαθιά το χέρι στην τσέπη. Ένα εισιτήριο αλέ ρετούρ από τη Σιγκαπούρη στο Σίδνεϊ σε μια τέτοια σουίτα κοστίζει 10.024 ευρώ (βλ. εφ. «Ελ. Τύπος», 25 - 10).

Υπάρχουν νέοι που τους προσελκύουν και τους δελεάζουν τέτοιου είδους προτάσεις και διαφημίσεις και «τα μυαλά τους παίρνουν αέρα». Είδηση προς αποτροπήν.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ.

Ανησυχητικά είναι τα στοιχεία σχετικά με το κάπνισμα από τους νέους της πατρίδας μας. Το 24% των μαθητών ηλικίας 14 - 17 ετών καπνίζει καθημερινά, ενώ στάσιμα παραμένουν την τελευταία πενταετία τα ποσοστά των νέων 18 - 34 ετών που καπνίζουν (44,3%).

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση η χώρα μας κατέχει δυστυχώς τη δεύτερη θέση όσον αφορά τη συχνότητα του καπνίσματος. Κάθε χρόνο πεθαίνουν 20.000 περίπου Έλληνες από το κάπνισμα (βλ. εφ. «Η Καθημερινή», 18 - 10). Καπνίστε λοιπόν, παιδιά, όσο μπορείτε πιο πολύ, για να τελειώνουμε πιο σύντομα μ' αυτή την παλιοζωή!

Ο δικός σας ρεπόρτερ

Πυθέας ο Μασσαλιώτης

Ο Γάλλος πο-
ντοπόρος Λουί -
Αντουάν κόμης
ντε Μπουγκαινβίλ (το όνομά του διαιω-
νίζει το γνωστό καλλωπιστικό φυτό
μπουκανβίλια) είχε πει: «το όνομα του
Πυθέα του Μασσαλιώτη πρέπει να το ε-
ντάξουμε στον κατάλογο των Ντα Γκά-
μα, των Κολόμβων και των Μαγγελάνων
που ήταν και εκείνοι είδος κατακτητών,
αλλά αξίζει να επιβιούν στην μνήμη των
ανθρώπων περισσότερο παρά οι Σεσώ-
στρεις και οι Αννίβαι».

Αλλά τι ήταν ακριβώς ο Πυθέας; Ήταν
ένας από τους μεγάλους εξερευνητές
και γεωγράφους, αστρονόμος και ένας
από τους πρώτους θαλασσοπόρους του
κόσμου, ο πρώτος Έλληνας τολμηρός
ναυτικός που βγήκε έξω από το στενό
του Γιβραλτάρ και ταξίδεψε επί μήνες
στον Ατλαντικό ωκεανό. Είχε γεννηθεί
στην Μασσαλία τον 4ο αιώνα π.Χ. Τα ε-
ξερευνητικά του ταξίδια τον έφεραν μέ-
χρι την περιοχή της σημερινής πόλεως
Σταβάγκερ της Νορβηγίας, αφού πέρα-
σε πρώτα από τη σημερινή γαλλική χερ-
σόνησο της Βρετάνης, όπου παρατήρη-
σε τον τρόπο που οι ντόπιοι επεξεργά-
ζονταν τον κασσίτερο, ύστερα τη βρε-
τανική νήσο φθάνοντας μέχρι μία νήσο
που την ονόμασε Θούλη, αλλά δεν είναι
γνωστό αν πρόκειται για την Ισλανδία ή
για τις νήσους Σέτλαντ βορείως της
Σκωτίας. Ανακάλυψε την Ιρλανδία και
τις Ορκάδες νήσους. Πήγε και στη ση-
μερινή νησίδα Ελιγολάνδη και στην α-
πέναντί της γερμανική ακτή, μπήκε στη
Βαλτική θάλασσα και έφτασε μέχρι τις
εκβολές του ποταμού Βιστούλα δίνο-

ντάς μας και περιγραφή των ηθών και ε-
θίμων των κατοίκων της σημερινής πο-
λωνικής παραλίας, όπως είχε κάμει και
για τους κατοίκους της σημερινής Αγ-
γλίας. Τις παρατηρήσεις του τις έγραψε
σε τρία βιβλία που είχαν τους τίτλους:
Περί Ωκεανού, Γης περίοδος και Πυθέου
περίπλους. Δυστυχώς μόνον αποσπά-
σματα έχουν διασωθεί από τα βιβλία αυ-
τά μέσα σε κείμενα άλλων αρχαίων Ελ-
λήνων συγγραφέων, όπως του Πολυβί-
ου και του Στράβωνος.

Οι επιστημονικές ανακαλύψεις και πα-
ρατηρήσεις του Πυθέα είχαν εκπλήξει
τους συγχρόνους του. Πολλοί δεν τις
πίστευαν και τις αποκαλούσαν «Πυθέου
μυθεύματα», αναγνωρίστηκαν όμως α-
πό διάσημους αρχαίους Έλληνες επι-
στήμονες των μετέπειτα αιώνων. Ο Πυ-
θέας προσδιόρισε το γεωγραφικό πλά-
τος της Μασσαλίας, γνώριζε τη σχέση
μεταξύ της παλίρροιας του ωκεανού και
των κινήσεων της σελήνης, περιέγραψε
την κατεργασία του ηλέκτρου (κεχρι-
μπαρίου) από τους κατοίκους των ακτών
της σημερινής Γερμανίας και Πολωνίας,
ανέφερε ότι ο πολιτικός αστήρ δεν είναι
ακριβώς επάνω από τον βόρειο πόλο
της γης, έκαμε λόγο για την εικοσάωρη
διάρκεια της ημέρας το καλοκαίρι και
της νύχτας τον χειμώνα στη βόρεια Ευ-
ρώπη. Είναι ασυγχώρητο η σημερινή ελ-
ληνική σχολική παιδεία να αγνοεί έναν
άνδρα του αναστήματος του Πυθέα του
Μασσαλιώτη.

**Νικ. Γ. Κοντοσόπουλος, δ. Φ
Γλωσσολόγος**

Τα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των Εκπαιδευτηρίων μας

Σε μια πευκόφυτη βουνοπλαγιά της Βένιζας Βιλλίων, συναντά κανείς μια πραγματική όαση: Τις σύγχρονες κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις του Συλλόγου «Κοινωνική Προσπάθεια». Μερικοί ίσως θα έχετε κάποια κατασκηνωτική εμπειρία, όπως έχω κι εγώ. Φέτος όμως εντυπωσιάστηκα αλλά και ενθουσιάστηκα από τη συμμετοχή μου στα «Κατασκηνωτικά Σεμινάρια» των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος». Πρόκειται για κάτι το ξεχωριστό.

Ο κατασκηνωτής ζει σ' αυτά τα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια αξέχαστες στιγμές που χαράσσονται μέσα του βαθιά. Εδώ αντιλαμβάνεσαι τι θα πει πραγματική φιλία και πώς πηγάει η χαρά της δημιουργικής έκφρασης. Παράλληλα εδώ βιώνουμε τις αξίες της αγάπης και του αλληλοσεβασμού με ψυχική και σωματική πληρότητα. Το κατασκηνωτικό περιβάλλον ευχάριστο και πλούσιο σε ερεθίσματα, με πολλές ευκαιρίες στο ν' ανακαλύπτεις τον... εαυτό σου, τις ικανότητές σου, τις ελλείψεις σου, τις δυνατότητές σου.

Τις πρωινές ώρες στο Σεμινάριό μας γίνονταν σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους εισηγήσεις σε διάφορα μαθήματα όπως: Αγγλικά, Φυσική, Πληροφορική, Μαθηματικά, Ελληνικά, Εικαστικά κ.ά. Έμπειροι εκπαιδευτικοί με κατάλληλη διδακτική μέθοδο, κατάφεραν να «παρασύρουν» τους κατασκηνωτές σ' ένα υπέροχο ταξίδι γνώσεων, δράσης και πειραματισμού. (Αξέχαστα μας μένουν εκείνα τα πειράματα της Φυσικής!) Πολλές γνώσεις, κατανοητές, χωρίς πίεση, πολύ χρήσιμες για τη νέα μας σχολική χρονιά.

Στην υπόλοιπη μισή μέρα συμμετείχαμε σε πολλές ψυχαγωγικές ευκαιρίες, αθλητικές δραστηριότητες, πρωταθλήματα, κολύμβηση σε πισίνα και σε θάλασσα, περιπάτους, θεατρική έκφραση κ.ά. Το χαρούμενο τραγούδι μάς συνόδεψε σε κάθε μας εκδήλωση.

Χωρίς επιφύλαξη συστήνω στους φίλους μου τα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος». Είναι πράγματι μια απόλαυση!

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Αγαπητοί μας αναγνώστες, σαν αιώνας μου φάνηκαν οι καλοκαιρινοί μήνες, που μαζί με τις σχολικές διακοπές επέβαλαν ένα υποχρεωτικό διάλειμμα και στην έκδοση του μαθητικού μας «Πυρσού». Τώρα όμως, καθώς συμπληρώνεται ο πρώτος μήνας της νέας σχολικής χρονιάς, συγκέντρωσα ανυπόμονα τα πρώτα νέα από τις δραστηριότητες της σχολικής μας κοινότητας. Σας τα μεταδίδω:

Η φετινή σχολική χρονιά μας επεφύλαξε μια ιδιαίτερη τιμή και ευλογία: Να τελέσει στα Εκπαιδευτήριά μας την ιερή τελετή του Αγιασμού ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. Διονύσιος.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά του που βρέθηκε ανάμεσά μας. Είπε πως θεωρεί πολύ σημαντικό ότι στα Εκπαιδευτήριά μας διδασκόμαστε μαζί με τη γνώση και τα νάματα της Ελληνορθόδοξης Παιδείας, γιατί σύμφωνα με τα λόγια του μεγάλου φιλοσόφου μας Πλάτωνα «πάσα επιστήμη χωριζομένη αρετής πανουργία, ου σοφία φαίνεται». Ο Σεβασμιώτατος μας ευχήθηκε καλή πρόοδο και επιτυχία στους στόχους μας. Υποβάλλουμε και από τη θέση αυτή τα σέβη μας και τον ευχαριστούμε από την καρδιά μας.

Στις αρχές Οκτωβρίου η Διεύθυνση του Σχολείου μας επεφύλαξε μια πολύ ευχάριστη έκπληξη: την παρακολούθηση ενός πολύ ζωντανού αγώνα βόλει βετεράνων μεταξύ Ελλάδας και Νορβηγίας στο Γήπεδο Λουτρακίου. Ο αγώνας εντασσόταν στα πλαίσια του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Βόλει Βετεράνων που πραγματοποιήθηκε στην περιοχή της Κορινθίας. Την παρουσία μας εκεί την πήραμε όλοι πατριωτικά. Εμπυχώσαμε με όλη μας την καρδιά την ελληνική ομάδα, που τελικά απέσπασε τη νίκη, σ' ένα πραγματικά πολύ καλό παιχνίδι. Το απολαύσαμε, όπως μαρτυρούν και οι αναμνηστικές φωτογραφίες που βγάλαμε με τους Έλληνες παίκτες, οι οποίοι μας ευχαρίστησαν για τη συμπαράστασή μας. Ευχόμαστε να ακολουθήσουν κι άλλες παρόμοιες ευκαιρίες!

και δημιουργίας

Στις 26 Οκτωβρίου, παραμονές της εθνικής μας γιορτής, συμμετείχαμε στον πρώτο φετινό εκκλησιασμό του σχολείου μας. Λειτουργηθήκαμε στο μικρό αλλά ζεστό, κοντινό ναΐδριο του Αγ. Σπυρίδωνος. Προσευχηθήκαμε και πήραμε ευλογία και δύναμη, ενώ ο Πνευματικός Προϊστάμενος του Σχολείου μας μάς δίδαξε και μας ενέπνευσε με τα μηνύματα που μας μετέφερε απ' τη ζωή του Αγ. Δημητρίου.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας

η επίκαιρη γιορτή που ετοίμασαν η Α' και η Γ'

Γυμνασίου. Η γιορτή είχε ενδιαφέρον, καλά ετοιμασμένο περιεχόμενο. Μας εισήγαγε στο νόημα των ημερών και την παρακολουθήσαμε με προσοχή.

Την ίδια μέρα επιδόθηκαν και τα αριστεία και τα βραβεία προόδου. Χαρήκαμε με τη χαρά των αριστούχων συμμαθητών μας, γιατί και με τη διάκριση αυτή επιβραβεύεται ο κόπος που κατέβαλαν όλη τη χρονιά. Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε πάντα άξιοι!...

Εντατικά συνεχίζονται οι πρόβες για τη συμμετοχή μας στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου. Κουραζόμαστε, αλλά παρελαύνουμε με καμάρι! - προσπαθούμε, τουλάχιστον... Τι σας λέει η φωτογραφία;

Αγαπάμε την πατρίδα μας, πιστεύουμε στο νόημα και τη σημασία της παρέλασης και αποδίδουμε και μ' αυτό τον τρόπο την οφειλόμενη τιμή στη Σημαία, τους αγώνες και τους αγωνιστές του Έθνους μας!

**Ο Παρατηρητής (Μ.Μ.Α. Β' Γυμν.)
και η παρέα του**

Η συστηματική προσπάθεια επιβραβεύεται. Κι ο κόπος και η αγωνία ξεχνούνται, όταν έρχεται η ώρα αυτή της επιβρά-

βευσης. Τα λόγια αυτά τα γράφουμε για τις συμμαθήτριές μας που συμμετείχαν με επιτυχία στις εξετάσεις του Lower (ECCE) του Πανεπιστημίου του Michigan μέσα από το Φροντιστήριο Αγγλικών του Σχολείου μας. Τις συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε πάντα να προοδεύουν στη ζωή τους. Περιμένουμε να χειροκροτήσουμε κι άλλους συμμαθητές μας διπλωματούχους αγγλικών του χρόνου!

A fair and wise retribution

Many years ago, there was a big but happy family. They lived in a small Chinese village. The father owned some land and the family was leading a tranquil life. Many years passed happily with all the family being together until one day the father died.

The government took away the father's land and since the difficulties began. The younger son, who was called Chan, soon decided that he had to leave the village and move to Beijing in order to seek a better fortune and be able to support his family. And so it happened! The young man found a small flat and finally managed to find a job in a factory. But despite to being able

to support his family he was miserable. Urban life was difficult for him with all that noise and pollution. He felt isolated and he missed his family a lot.

However, Chan was very thrifty and he didn't like the idea of spending much money; in fact he didn't spend any money at all and that was the reason why he was eating a simple bowl of rice every day. But unfortunately it didn't happen the same with Chan's landlord who lived in the flat underneath him.

(rest of the story coming in the next issue)

Επιμέλεια: C.G.K.
Εικονογράφηση: S.N.R.
Α' Λυκείου

● ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟ ΒΗΜΑ (ΓΑΛΛΙΚΑ)

Le Français: le moyen de s'amuser

Une langue étrangère est un chemin pour découvrir des univers tout neufs qui s'ouvrent devant nous. Le français langue étrangère nous conduit non seulement à saisir la civilisation et l'histoire de ce pays, mais elle nous offre aussi la possibilité de se divertir et de passer des moments fort agréables à travers les bandes dessinées françaises.

Il y a quelques décennies que de nombreuses générations ont ri en lisant la fameuse bande dessinée d' « Astérix le Gaulois ». Créée en 1959 par René Goscinny il s'agit probablement de la B.D. française qui a connu le plus de succès avec 280 millions d'albums vendus dans le monde. Elle se focalise principalement sur les aventures d' Astérix, un habitant d'un village peuplé de Gaulois qui résistent aux Romains, les envahisseurs en 50 avant Jésus - Christ. Les personnages qui sont décrits sont nombreux, parmi lesquels ceux qui attirent plutôt le rire sont Obélix, le meilleur ami d' Astérix, Abraracourcix, le chef de la tribu, Panoramix, le druide du village et d' autres.

Cependant, si on jette un coup d'œil à ce que la jeunesse contemporaine lit, on sera devant une autre surprise qui concerne la B.D. trop réussie: « Ti teuf ». Ce héros de B.D. est né en mars 1992 par le dessinateur genevois Philippe Chappuis, appelé Zep. Titeuf est un jeune garçon avec une tête d'œuf et une houppe de cheveux blonde. La série raconte sa vie quotidienne et nous montre la vision qu'ont les enfants des attitudes et des institutions des adultes. Ce garçon blond a des fans partout dans le monde. Fin 2006 ses aventures ont fait vendre 16 millions d'album.

Alors, avec les français on a l'avantage, pas seulement en ce qui concerne l'éducation et la culture de soi - même, mais aussi dans le divertissement.

Π.Β.Κ.

Πιλοπλορική

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Η καινούρια χρονιά με βρίσκει σε ένα διαφορετικό σχολείο. Είναι ο πρώτος μου χρόνος στο Γυμνάσιο και στην αρχή είχα λίγη αγωνία για το τι θα συναντήσω. Ανεβαίνοντας τις σκάλες, στάθηκα στο διάδρομο. Περιεργαζόμουν τα πρόσωπα των καθηγητών. Όλοι τους ήταν χαμογελαστοί και συζητούσαν ζωηρά με τους μαθητές και μεταξύ τους. Μέσα στην τάξη γνώρισα τις συμμαθήτριάς μου και αμέσως με έκαναν να νιώσω πολύ άνετα και φιλικά.

Οι πρώτες μου μέρες στο σχολείο πέρασαν γεμάτες καινούριες εικόνες και ευχάριστα συναισθήματα. Εντύπωση μου έκανε και το κτίριό του με το μεγάλο προαύλιο. Ενθουσιάστηκα πολύ μόλις είδα το γήπεδο μπάσκετ και βόλεϊ. Επίσης θαύμασα τους χώρους, που ήταν όμορφα στολισμένοι.

Τις επόμενες μέρες τις πέρασα ευχάριστα και με πολλές γνωριμίες. Συστηθήκαμε με τους καθηγητές μας. Εντύπωση μου έκανε ότι όλοι τους ήταν πολύ καλοί και το μάθημά τους γινόταν κατανοητό από όλους μας. Κάτι άλλο που μου αρέσει είναι το πρωινό μήνυμα, που μας το απευθύνει η διευθύντριά μας μετά την προσευχή.

Πολύ καλές είναι οι εντυπώσεις μου από το νέο μου σχολείο. Νιώθω πολύ τυχερή που φοιτώ σε αυτό. Πιστεύω ότι και οι άλλοι συμμαθητές μου νιώθουν το ίδιο.

Θεόδ. Γ. Πούλη

Α' Γυμν.

ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ

Αν σήμερα ρωτούσαμε τους δικούς μας και ιδιαίτερα τους νέους «Ποιος είναι ο πιο πιστός σου φίλος;» οι πιο πιθανές α-

παντήσεις, μετά από κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο, θα ήταν: «Πιστός μου φίλος είναι το κινητό μου ή ο υπολογιστής μου ή η τηλεόραση ή ο σκύλος μου» και άλλα παρόμοια.

Στην εποχή μας που όλα σχεδόν επιτρέπονται, δεν είναι όλα και ωφέλιμα. Προσωπικά δεν τ' απορρίπτω όλα, απλά βλέπω ότι περιέχουν και κινδύνους, όταν κυρίως αντί για μέσο γίνονται σκοπός ζωής, όταν αντί για χρήση καταλήγουν σε κατάχρηση και σε πάθη.

Αρκετές φορές κάποιοι φίλοι μου προτείνουν να δούμε μια ταινία με εντυπωσιακά εφέ και πολλή δράση, όπως λένε. Όταν τους ρωτάω, αν έχει υπόθεση και μηνύματα με περιεχόμενο καλό και εποικοδομητικό, με χαρακτηρίζουν «παράξενη» και «ντεμοντέ». «Εμείς, μου λένε, για να περάσουμε την ώρα μας θα δούμε την ταινία, έτσι, για χαβαλέ. Τα μηνύματα και τα νοήματα δε μας ενδιαφέρουν. Αυτά είναι για τους... ψυχολόγους».

Για μένα ο χρόνος είναι πολύτιμος. Θέλω να μορφωθώ, ν' αναπτύξω σωστή κρίση, να ευαισθητοποιηθώ σε θέματα κοινωνικά, ιστορικά, οικολογικά, ν' αποκτήσω ήθος και γνώσεις. Ως μέσο, λοιπόν, για να γίνω ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος, ωφέλιμος στον εαυτό μου και στην κοινωνία, βρίσκω το βιβλίο. Το καλό βιβλίο είναι ο πιστός μου φίλος. Σ' αυτό υπάρχει για μένα η γνώση, η συγκίνηση, η χαρά, η ανακάλυψη. Νιώθω, αγγίζω, ακούω, γεύομαι τις σελίδες του. Γίνομαι μέτοχος και δέκτης και όχι ένας παθητικός παρατηρητής του.

Αλήθεια, όποιος δεν έχει αισθανθεί την απόλαυση που προσφέρει το καλό βιβλίο, δεν έχει συλλάβει καλά το στόχο για την πρόοδό του και επόμενο είναι ν' αναζητήσει υποκατάστατα όπως π.χ. την τηλεόραση, η οποία μερικές φορές βομβαρδίζει με ψυχοφθόρες εικόνες και υποσυνείδητα

μυμιά

μηνύματα, που δεν αφήνουν ν' αναπτυχθεί και να καλλιεργηθεί μέσα μας η κρίση και η δημιουργική φαντασία.

Αυτές τις απόψεις μαθαίνω από τους γονείς μου και τις παραδέχομαι κι εγώ σχετικά με την ωφελιμότητα του καλού βιβλίου σε κάθε εποχή. Το βιβλίο είναι για μένα ο πιστός μου φίλος.

Ευαγγ. Παπουτσιού
Α΄ Γυμν.

δόξα σμίγουν. Και ένας είναι όλοι αυτοί».

Γι' αυτό, κάθε φορά που περνώ μπροστά από ένα μνημείο ηρώων, σταματώ για λίγες στιγμές και σκέφτομαι πόσο ωραίο είναι να ζούμε με ειρήνη, κατανόηση και αγάπη. Γιατί τι άλλο μπορεί να είναι ο πόλεμος, παρά η πιο οδυνηρή, η πιο φρικαλέα, η χειρότερη πληγή της κάθε κοινωνίας;

Αγγελ. Καβουρίνου
Α΄ Γυμν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940

Είμαι μαθήτρια της Α΄ τάξης του Γυμνασίου και φοιτώ στα αναγνωρισμένα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος» Κορίνθου. Είναι λοιπόν φυσικό λόγω της ηλικίας μου να

μην έχω γνωρίσει τους καπνούς, τα ερείπια, τη φρίκη και την κόλαση του πολέμου. Ακόμα κι αν η πραγματικότητα ξεπερνά τη φαντασία, έχω σχηματίσει στο νου μου σαφή εικόνα για το τι είναι πόλεμος. Αλλά παράλληλα η τηλεόραση με τις ειδήσεις, με τα πολεμικά φιλμ που κατά διαστήματα προβάλλει, οι εφημερίδες με τις εξιστορήσεις των πολεμικών συμβάντων, οι διηγήσεις των παππούδων, όλα αυτά δίνουν στον καθένα ορθή ή και εσφαλμένη εικόνα του πολέμου. Οι νεκροί όλων των πολέμων είναι βαθιά ριζωμένοι στη μνήμη μας, χωρίς διάκριση ηλικίας, βαθμού και κοινωνικής τάξης. Αξίζει στο σημείο αυτό να θυμηθούμε τους στίχους του Ι. Πολέμη «Εδώ δεν ξεχωρίζουν με ονόματα οι νεκροί. Στη

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

*Τώρα που έφυγαν τα χρόνια
κι ήρθα στη στερνή γωνιά μου
θα σου πω δυο λόγια αιώνια
πριν πεθάνω, έγγονά μου.*

*Σα γυρεύεις όλοι γύρω
ν' αγαπούν την αφεντιά σου,
πρώτος να σκορπάς το μύρο
του καλού οθόγουρά σου.*

*Κι αν τα γονικά σου θέλεις
να σ' αφήσουν την ευχή τους,
νάν' τα λόγια σου σα μέλι,
να γλυκαίνουν την ψυχή τους.*

*Κι αν στο δρόμο σου γυρεύεις
να γραφτεί το πέρασμά σου,
την Αγάπη να δουλεύεις
ως ν' ασπρίσουν τα μαλλιά σου.*

*Ο στερνός μου λόγος είναι:
στον Χριστό για πάντα μείνε,
και σου δίνω απ' την καρδιά μου
την ευχή μου, έγγονά μου.*

P. ΕΡΜΑ

αληθινή ιστορία μέσα από τη φωτιά

Σέτο το καλοκαίρι παραθερίζαμε σε μια πευκόφυτη περιοχή του νομού Ηλεία, στο πατρογονικό σπίτι του πατέρα μου. Ήταν ένα ζεστό βράδυ με δυνατό αέρα, όταν συνέβηκε το κακό. Καθόμουν στο γραφείο μου και διάβαζα, όταν άκουσα μια μακρινή φωνή «Φωτιά! Φωτιά!».

Πετάχτηκα σαν ελατήριο. Στη βεράντα με πήρε η μυρωδιά καμένων ξύλων. Ανέβηκα στην ταράτσα. Τι να δω! Γλώσσε φωτιά πηδούσαν από την άλλη μεριά του δάσους ανάμεσα σε πυκνού καπνού. Σάστισα. Ήταν απίστευτο πόσο γρήγορα οι γλώσσε τη φωτιά έγιναν ηφαιστεια με τεράστια ε-στία.

Ο καπνό τώρα σ' έπνιγε, άκουγε τριγ-μού δέντρων και τα πουλιά φτεροκοπού-σαν πανικόβλητα. Τα σκυλιά άρχισαν να γαβγίζουν ή μάλλον να ουρλιάζουν. Η φω-νή όμως τη μάνα μου ήταν πιο δυνατή. Με φώναζε να κατέβω κάτω. Τη βρήκα στο ισόγειο με το μωρό αγκαλιά, να κλείνει πόρτε και παράθυρα. «Τι στέκει! Κλείσε του διακόπτε και φεύγουμε», ήταν η φω-νή του πατέρα μου, που κατέφτασε στο με-ταξύ.

Χωρίς να το καταλάβω, βρέθηκα μέσα στο αυτοκίνητό μα κοιτάζοντα προ τα έ-ξω. Μ' έπιασε τρόμο. Η φωτιά ήταν κιό-λα πολύ κοντά. Φλεγόταν ο τόπος και τα μάτια μα έκλαιγαν απ' του καπνού. Ανέ-πνεα με δυσκολία. Η μητέρα μου συνεχώ έλεγε «Βόηθα, Παναγιά μου. Παναγιά μου, σώσε μα». Είχα μείνει άναυδο, χωρίς να μπορώ να κάνω κάτι, όταν ακούστηκαν οι σειρήνε τη αστυνομία και τη πυροσβε-στική. Είδα και στραπώτε να τρέχουν με εργαλεία στα χέρια του. Πολίτε έτρεχαν με δοχεία και λάστιχα για να καταβρέξουν. Είδα του πυροσβέστε να μπαίνουν σ' ένα φλεγόμενο σπίτι και με κίνδυνο τη ζωή

του να βγάσουν έναν ηλικιωμένο.

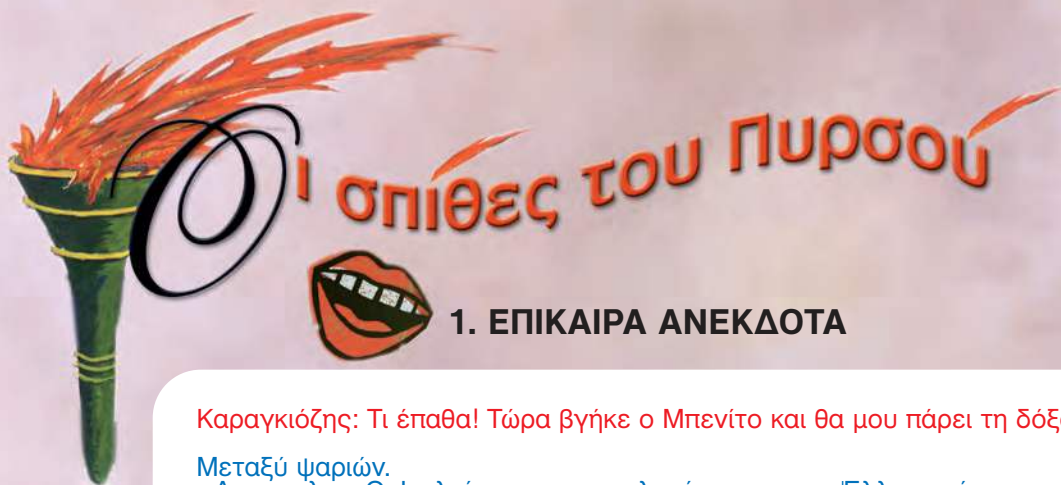
Οι φλόγε σιγά σιγά άρχισαν να απομα-κρύνονται απ' το χωριό μα συνεχίζοντα σε άλλη κατεύθυνση την καταστροφική του πορεία. Η οικογένειά μα φιλοξενήθηκε για τρεις μέρε σε συγγενικό μα σπίτι σ' άλλο χωριό, που είχε την τύχη να μη βρεθεί στο δρόμο τη φωτιά.

Μετά από τι τρεις μέρε επιστρέψαμε στο σπίτι μα. Μαύρη στάχτη παντού, καφαλι-σμένες εκτάσει κάτω από έναν μελαγχολικό ήλιο. Θλιβερά σκέλεθρα τα δέντρα, αποπνι-χτική μυρωδιά εκεί όπου άλλοτε ευωδίαζε το θυμάρι, η ρίγανη και το πεύκο... Τα σπίτια που ήταν κοντά στο δάσο ήταν, θαρρεί, βομβαρδισμένα, με παράθυρα που έχασκαν μισοκαμένα και με τοίχου κατάμαυρου.

Τα πρόσωπα των ανθρώπων μουντζουρω-μένα, αδρανή, ρυτιδωμένα. Πού και πού άλ-λαξαν καμιά κουβέντα για κάποιου οικοπε-δοφάγου, για κάποιο αμελή που πέταξε το τσιγάρο του στα ξερόχορτα, για το κράτο που δεν έφτασε γρήγορα στο σημείο έναρξη τη φωτιά και την άφησε να εξαπλωθεί α-νεξέλεγκτα, για το συγχωριανό του που κάηκε το βιο του...

Πόσο γρήγορα γίνεται ένα μεγάλο κακό! Πόσο απειροελάχιστοι νιώσαμε μπροστά στη δύναμη τη φωτιά! Πόσο αβοήθητοι βρεθήκαμε την ώρα που η κόλαση τη φωτιά μα περικύκλωνε! Κοιτάζαμε ψηλά για να δούμε τα πυροσβεστικά αεροπλάνα και τα ελικόπτερα και δεν φαινόντουσαν... Κοιτάζαμε ψηλά και βλέπαμε μόνο το Θεό, γιατί μόνο Αυτό μπορούσε να βοηθήσει, και λέγαμε με λυγμό ψυχή: «Θεέ μου, βοήθα μα». Κι έτσι σωθήκαμε χάρη σ' ένα θαύμα!..

Ν.Ε.Κ.
Εκπαιδευτικό

1. ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Καραγκιόζης: Τι έπαθα! Τώρα βγήκε ο Μπενίτο και θα μου πάρει τη δόξα μου!

Μεταξύ ψαριών.

- Δε μου λες. Οι Ιταλοί με ποιους πολεμάνε, με τους Έλληνες ή με μας;
- Με τους Έλληνες. Γιατί;
- Μα τότε γιατί όλες οι βόμβες τους πέφτουνε στη θάλασσα;

Θα εξοικονομηθούν.

Τσιάνο: Δύσκολα τα πράγματα. Δεν έχουμε καθόλου καύσιμη ύλη. Τι θα γίνει;
Μπενίτο: Μη φοβάσαι. Οι Άγγλοι θα μας δώσουν φωτιά και οι Έλληνες... ξύλο.

2. ΚΡΥΠΤΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

M	N	Ξ	Ο	P	H	X	Ο	Σ	A	I	M	N
Φ	T	Γ	E	Z	Π	B	T	M	N	E	P	I
Γ	Y	H	Π	E	I	P	O	Σ	P	Y	A	Π
E	Φ	Φ	E	Γ	O	I	Ξ	E	Δ	P	Σ	Λ
P	Ψ	I	Λ	Λ	Σ	T	E	N	O	H	T	P
T	E	Θ	A	M	E	Σ	M	Π	Σ	Φ	Y	Γ
Ξ	K	Λ	P	O	K	E	B	Y	E	P	Φ	I
Λ	Ω	M	I	P	A	B	A	T	A	B	I	Σ
Π	M	P	O	E	T	Δ	Σ	Y	X	Ψ	Λ	Ω
E	N	T	Σ	Θ	H	Ψ	I	Θ	K	A	I	P
P	B	E	P	Γ	Φ	Ω	Λ	E	Y	K	A	E
Δ	I	K	T	Y	O	M	E	Λ	Φ	Y	M	N
O	X	Σ	E	Ω	P	N	I	K	I	T	P	E
M	E	I	Σ	K	A	Φ	O	Σ	E	P	H	Ξ

3. ΒΡΕΣ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Διαμέρισμα της Ελλάδας: _____

Όχι ανηφόρα: _____

Συγκέντρωση πληθυσμού στις πόλεις: _____

Ένα πουλί: _____

Την φορούν οι άντρες: _____

Υπάρχει και τηλεπικοινωνιακό: _____

Πέρασμα ανάμεσα σε θάλασσες: _____

Δέντρο με ψηλό κορμό: _____

Το πλοίο αλλιώς: _____

Ήρεμος, μαλακός: _____

Όχι βαθύς: _____

Υπάρχει φυτικό και ζωικό: _____

4. ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ

Έχεις βρει: _____ από τις 10 διαφορές!

Επιμέλεια

A.X.M. & Σια Β' Γυμνασίου

Ο Πυρσός
ΣΕΠΤ.-ΟΚΤ. 2007

123

Το Ε/Κ Αιόφυφ Ο θαλασσαετός της πατρίδας μας.